

spící krasavice

Baletní soubor Státního divadla v Ostravě uvede 14. prosince v první své premiéře letošní sezóny klasické dílo Petra Iljiče Čajkovského **SPÍČÍ KRASAVICE**. V celém světě oblíbená pohádka o princezně, která po píchnutí vřetenem usne dlouhým spánkem, z něhož ji probudí až obětavá a čistá láska, byla v našem městě provedena v baletní úpravě naposledy téměř před dvaceti roky.

P. I. Čajkovskij komponoval Spící krasavici v roce 1888, v témž roce, kdy dirigoval v Praze českou premiéru své opery Evžen Oněgin. Historie přiznává velký podíl na vzniku nového baletu řediteli petrohradského divadla Vsevoložskému, který navrhl námět podle pohádek Ch. Perraulta a nemálo také pomohl Čajkovskému s uskutečněním jeho reformy v baletní hudbě. Vsevoložskij totiž zvrátil celý tehdejší způsob inscenování baletních děl, když angažováním italských tanečníků vnesl do vývoje ruského klasického tance temperament, a když k divadelní práci přizval i přední hudební skladatele a výtvarníky. Pokusil se znovu získat i Čajkovského, který nemohl zapomenout na odmítavý soud, vynesení kritikou nad jeho Labutím jezerem, a seznámil ho s tehdy už takřka sedmdesátiletým choreografem M.

I. Petipou. Čajkovského libreto nadchlo, a proto požádal Petipu o spolupráci. Na zimu odjel na své venkovské sídlo Frolovskoje a začal komponovat. Třebaže se mezitím vydal na koncertní turné do ciziny, v květnu 1889, po čtyřiceti dnech čisté práce, měl připravené konečné náčrty. V jednom ze svých dopisů Naděždě z Mecku napsal: „Myslím, drahá přítelkyně, že tento balet bude jedním z mých nejlepších děl. Námět je tak poetický, tak vděčný na hudební zpracování, že jsem byl touto prací docela unesený. Psal jsem s takovým oduševněním a nadšením, že se moje city nemohly neodrazit v hudbě.“ Na generální zkoušce Spící krasavice byl přítomen sám car. Jeho pochvala se sice omezila na lakonickou poznámku „Velmi pěkné“, což do jisté míry způsobilo počáteční chladné přijetí baletu, ale každé nové představení vábilo víc a víc diváků a mělo stále větší úspěch. Brzy dosáhl nový balet značné popularity po celém světě a v jeho úlohách tančili nejvýznamnější umělci.

V repertoáru Státního divadla v Ostravě mají díla P. I. Čajkovského pevné místo. Jen Labutí jezero bylo už nastudováno pětkrát a Louskáček čtyřikrát. Také k oslavám 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou bylo vybráno dílo z odkazu tohoto klasika ruské hudby. Spící krasavice přináší

Václav Antoš a zasloužilá umělkyně Vlasta Vlasáková v komedii A. N. Ostrovského Vlci a ovce uváděné na scéně SDO. Fotografie — FRANTIŠEK KRASL.

s mistrovskou hudbou i hlubokou humanistickou myšlenku o vítězství dobra a lásky nad mocí zla a temna. Přitom z hlediska taneční techniky klade velké nároky na sólisty a dá se říci, že je přímo prověrkou každého baletního souboru. Připočteme-li všeobecně známý a oblíbený námět, máme před sebou aktivum, jež činí tento balet přitažlivým pro nejširší publikum.

„Chci uvést postupně všechna Čajkovského díla,“ říká zasloužilý umělec Albert Janíček, choreograf a šéf baletu SDO. „Geniální hudba a klasická choreografie, to jsou složky, které nedovolí, aby se staly pouhými muzejními exponáty. A Spící krásvaice patří k nejlepším z nich. Přesto, že hudební hodnota daleko přesahuje hodnotu libreta, přistoupl baletní soubor s yědomím závažnosti a úcty k tomuto krásnému dílu, které od nás vyžaduje nejen zdokona-

lení taneční techniky, ale i propracování ve výrazu. A to tím spíš, že počítáme s uvedením Spící krásvaice na zájezdu do Itálie, kde má náš baletní soubor dobré jméno už z let dřívějších, jak z obou samostatných vystoupení, tak z úspěšného zapojení do operních inscenací.“

Vedle zasloužilého umělce Alberta Janíčka se na inscenaci Spící krásvaice podílejí dirigent Václav Návrat, výtvarník scény Vladimír Šrámek, nositel vyznamenání Za vynikající práci, výtvarnice kostýmů Jarmila Opletalová a samozřejmě celý baletní soubor. V titulní roli mohou ostravští diváci vidět Ludmilu Ernstovou nebo Věru Hradilovou, v úloze prince Richarda Böhma nebo Petra Koželuha, v roli Karaboss se střídají Hana Šarounová a Libuše Oborná a jako Dobrá víla Alice Huberová a Renata Václavíková.

VÁCLAV ČERVENKA